

Stelling

In een bepaalde periode van mijn leven heb ik onderwijs genoten waarin de volgende stelling niet ontbrak:

“Velen van de mensen om ons heen komen in de hel. Enkelen komen in de hemel.”

Dat roept vragen op

Wanneer ben je als mens verantwoordelijk?
Op welke leeftijd ben je dat?

Welk beeld heb ik van God?

1. **God is almachtig, maar beperkt in Zijn liefde**
(streng reformatorische hoek)
God houdt alleen van een selecte groep.
2. **God is niet almachtig, maar onbeperkt in Zijn liefde**
(evangelisch godsbeeld)
God wil graag de wereld bereiken, maar het lukt Hem niet; wij moeten Hem zoveel mogelijk helpen.
3. **God is almachtig én onbeperkt in Zijn liefde**

Traditioneel beeld

Als ik geloof in Jezus Christus ga ik naar de hemel; als ik dit niet doe ga ik naar de hel, waar ik eindelijk gepijnigd zal worden.

Dit beeld wordt nog steeds zeer breed onderwezen.

Dat beeld brengt mij op de volgende stelling:

Of ik geloof niet werkelijk wat ik zeg te geloven, óf mijn ongelovige medemens is voor mij niet interessant.

Ik geloof dan in feite dat de meerderheid van alle mensen (leuke, aardige, minder aardige, enz.) naar een eeuwigdurende pijn gaat. Ook mensen die mij dierbaar zijn, zijn daarbij!

Toch lijkt dit mij niet echt te raken.

Ik vraag mijn buurman of het goed met hem gaat, of hij een fijne vakantie heeft gehad, enzovoort.

Ja, ja — het evangelie kun je niet forceren, enzovoort.

Hallo! Morgen kan het te laat zijn!

Het zendingsbewustzijn onder Nederlanders is erg laag.

Citaat – Andries Knevel (blad *De Koers*)

“Het laatste taboe: de hel.”

Kun je met de hel omgaan? Ik denk in toenemende mate van niet. Er zijn drie mogelijkheden:

- a. Je gelooft in de hel, maar dit betekent tegelijk dat je psychiatrisch opgenomen zou moeten worden, want het is onverdraaglijk dat veel mensen die je lief zijn daar een eeuwigheid moeten verkeren.
- b. Je hebt je baan opgegeven om dag en nacht langs de deuren te gaan om zoveel mogelijk mensen op de hoogte te brengen van het naderende onheil.
- c. Je gelooft in de hel, maar omdat de eerste twee punten niet plaatsvinden, geloof je er diep in je hart eigenlijk niet in.

Andries zegt:

“Ik ben niet psychiatrisch opgenomen, ik heb mijn baan nog, maar ik kan niet leven met de gedachte dat dierbare vrienden en kennissen een eeuwigheid in pijn zouden moeten leven.”

Hoe zit dit dan?

Toen de vroege kerk het zicht op Israël verloor, raakte zij ook haar hoop kwijt.

Genesis 12:1–4

God belooft Abraham:

“Ik kies jou uit te midden van alle volkeren, opdat door jou — door Israël — alle volken op aarde gezegend zullen worden.”

Zegenen in de Bijbel betekent: iemand tot zijn bestemming brengen, tot wie hij werkelijk is in de ogen van God.

Dat was de taak van Abraham en van Israël: de volken tot hun bestemming brengen.

Kerkgeschiedenis – derde eeuw

De kerk ging zeggen: *“Wij zijn het nieuwe Israël geworden.”*

Gods plan met Israël zou mislukt zijn: zij wilden niet, zij hebben de Messias gekruisigd.

Wat doet God met een volk dat niet wil?

Die gooit Hij eruit!

Maar Israël was toch het uitverkoren volk, de oogappel van God?

God had toch beloften gedaan?

Ja, maar — zo zei men — ze wilden niet. De zogenaamde ‘vrije keuze’ trad in werking.

Augustinus redeneerde:

Waarom hebben de Joden geen eigen land? Waarom worden zij vervolgd?
Dat mogen wij zien als een les in hoe God met een ongehoorzaam volk omgaat.

Wij zijn nu het volk van Israël geworden; de beloften zijn nu voor ons.
Deze “wissel” zou hebben plaatsgevonden omdat de Joden niet wilden.

Deze gedachte heeft enorme invloed gehad op het theologische denken in de kerk — en ook op Bijbelvertalingen.

De Bijbel lees je altijd met een bril op: je opvoeding, moraal, godsbeeld.

Gevolg voor het godsbeeld

Toen Israël uit beeld raakte, ontstond het volgende godsbeeld:

God is liefde, **maar...**

Je moet wel doen wat Hij zegt, anders leer je een heel andere God kennen.

Dan is Hij geen liefde, maar heeft Hij een hekel aan je.

Hij is lief voor de lieven, maar wie stout is krijgt de roe.

Als God zo met Zijn oogappel omgaat, wat zegt dat dan over wie God is?

Je kunt nog zo geliefd zijn, maar als je het niet goed doet, word je eruit geschopt — en het komt nooit meer goed met je. Dit kan toch niet waar zijn?

Tweede Wereldoorlog

Tijdens de Tweede Wereldoorlog, waarin zoveel Joden op beestachtige wijze omkwamen, en in 1948 toen Israël weer een staat werd, zijn mensen anders gaan denken — over Israël én over God.

De kerk had 1400 jaar lang gedacht dat Israël verworpen was – helaas is dit goed zichtbaar in verschenen vertalingen - , maar dat is theologisch onjuist.

Steeds meer kerken erkennen nu: Israël hoort erbij.

Voorbeeld – Handelingen 15

De eerste kerkvergadering bestond nog uitsluitend uit Messiasbelijdende Joden; heidenen waren net tot geloof gekomen.

Petrus zegt: Uit de heidenen wordt een volk gevormd dat Zijn naam grootmaakt.

Daarna — of vervolgens — zal God terugkeren en Zijn volk herbouwen, herstellen en bijeenbrengen. Het oordeel over Israël had **nooit** het laatste woord.

Na het oordeel komt de ontferming.

Romeinen 11:25

Een goddelijk geheim — dat de kerk 1400 jaar niet heeft gezien:

Een deel van Israël werd onbuigzaam, **totdat** de volheid van de heidenen is binnengegaan.
Dan zal heel Israël worden gered.

Het oordeel was geen einddoel, maar een doorstart naar ontferming.

Wij hebben van oordeel een eindpunt gemaakt — en dat beïnvloedt hoe wij de Bijbel lezen.

Twée soorten teksten?

Oordeelsteksten

- Johannes 3:36
- Mattheüs 25:46

Verzoeningsteksten

- Romeinen 5:18

18Zo dan, gelijk door één misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis; alsook door één rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens. NBG

18Zoals dus door één overtreding de veroordeling gekomen is over alle mensen tot verdoemenis, zo komt ook door één rechtvaardigheid de genade over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven. SV

- Kolossenzen 1
- Filippenzen 2:9–11

9Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is;

*10Opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen **alle knie** degenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn.*

*11En **alle tong** zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders.*

Vaak werd mij geleerd:

“Het lijkt alsof deze teksten over alle mensen gaan, maar dat kan natuurlijk niet.”

Wat gebeurde er feitelijk?

Men zette een bril op en las de Bijbel volgens traditie.

Hoop versus realiteit

Je hoopt dat alle mensen tot geloof komen.

Je ziet dat dit niet gebeurt.

Vervolgens pas je de hoop aan, aan de realiteit — en krijgt zo een steeds kleinere God.

Let op:

Pas de realiteit aan, aan de hoop die de Bijbel geeft.

God is sterker dan de onze realiteit.

Wat wil God?

1. Een klein clubje redden?
Dan kunnen wij stoppen.
“Henk ook?” — Nee, Henk is niet uitverkoren.
2. God wil het wel, maar het lukt Hem niet?
Dan is het al bij de slang misgegaan.

God is almachtig en onbeperkt in Zijn liefde.

Sleutelgedachte

Als je oordeel eindeloos maakt, maak je van God een zondaar.

Een zondaar mist zijn doel.

Gods doel is de wereld terug te winnen.

Oordeel is een proces, geen einddoel.

Eeuwigheid

Eeuwigheid is in de Bijbel vertalingen vaak een **kwalitatief begrip**, niet per definitie oneindig.

Het kent meestal een begin en een einde. Het komt van aion dat is een tijdperk met een begin en een einde. Eeuw der eeuwigheden, als een eeuw eindeloos is hoe kunnen er dan meerdere zijn?

Open einde

In Openbaring 21 en 22 zie je geen afgesloten eindpunt, maar een **open proces**:

- Het water des levens stroomt naar buiten
 - De bladeren van de boom genezen de volken
 - Jezus zegt: “*Zie, Ik maak alle dingen nieuw*” — in de tegenwoordige tijd
-

Slot

Waarom verkondigen we het evangelie?

Niet uit angst voor oordeel,
maar omdat **de liefde van Christus ons dringt**.

God is niet eerder tevreden dan wanneer de zonde van de wereld volledig is weggenomen.

Het einde (Telos) is geen stop, maar een doel.
God blijft eeuwig — en Zijn liefde ook.